

اعتراض به دستگیری مجاهدین در فرانسه

ساعت شش صبح روز سه شنبه ۱۷ ژوئن ۲۰۰۳، نیروهای پلیس فرانسه، مراکز فعالیت علنی سازمان مجاهدین خلق و شورای ملی مقاومت و خانه های مسکونی وابستگان آنها را در چند نقطه در حومه پاریس مورد یورش قرار دادند و بیش از ۱۶۰ تن از اعضا و فعالین این سازمان، از جمله خانم مریم رجوی را بازداشت کردند. به علاوه، مقدار زیادی از وسایل و تجهیزات مخابراتی، ارتباطی، تعدادی کامپیوتر و مقادیری پول نقد را ضبط کرده و با خود بردند.

سخنگویان دولت و پلیس فرانسه مدعی اند که از مدتها قبل گزارشاتی داشته اند مبنی بر آن که سازمان مجاهدین قصد دارد پاریس را به جای عراق، به مرکز فعالیت خود تبدیل نماید. همچنین، پلیس مدعی است که به موجب این گزارشات، مجاهدین در تدارک انجام عملیات تروریستی در این کشور؛ و از جمله، حمله به مراکز متعلق به دولت جمهوری اسلامی ایران در فرانسه بوده اند.

همزمانی این اقدامات با انعکاس وسیع اخبار مبارزات گسترده دانشجویان ایران در روزهای گذشته در مطبوعات و رسانه های اروپایی از یک سو و اخبار مربوط به فشارهای اخیر اتحادیه اروپا به دولت ایران در مورد تخلفات این دولت در زمینه استفاده از تکنولوژی هسته ای از طرف دیگر، ادعاهای دولت فرانسه و پلیس این کشور را زیر سؤال می برد و قبل از هر چیز رنگ و بوی یک معامله سیاسی در این اقدام دولت فرانسه مشهود است.

مسئله مهم در این اقدام آنست که مرکز اصلی مورد یورش پلیس در "اور سور اواز" از نخستین روزهای استقرار رسمی مجاهدین در آنجا، همواره و رسماً تحت پوشش امنیتی پلیس فرانسه قرار داشته و کسانی هم که طی این حمله اهانت آمیز دستگیر شده اند، همگی دارای موقعیت قانونی و پناهندگی سیاسی بوده اند.

حیرت و خشم از این اقدام دولت فرانسه در در نقض حقوق پناهندگی، مختص ایرانیان نیست. افکار عمومی فرانسه که بازتاب آن در مطبوعات و رسانه های عمومی این کشور انعکاس یافته است، حاکی از بی اعتمادی نسبت به اظهارات مقامات دولتی و تردید در سیاستی است که در پشت این اقدام نهفته است.

اگرچه از همان ابتدا واکنشهای قانونی و نیز اعتراضات گسترده ای در برابر این اقدام صورت گرفت که موجب آزادی بخش وسیعی از دستگیرشدگان گردید، اما متأسفانه، اقدام به خودسوزی تعدادی از اعضا و طرفداران مجاهدین در شهرهای اروپا، موجب تأثر و تأسف عمومی شد.

تأسف از این است که چرا باید در فضای سیاسی اروپا که اقدامات و اعتراضات قانونی برای دفاع از حقوق اجتماعی افراد، شناخته شده است، انسانهایی، با این پندار که همه راهها در برابرشان بسته است، خود را به آتش کشند. ما، سازمانها و احزاب سیاسی، نهادهای دموکراتیک و مدافع حقوق بشر را فرا می خوانیم که در اعتراض به اقدامات اخیر پلیس فرانسه؛ در نقض حقوق بشر و زیر پا گذاشتن حقوق پناهندگی سیاسی، دولت این کشور را تحت فشار قرار دهند.

کمیته اتحاد عمل برای دموکراسی در ایران

۱۹ ژوئن ۲۹/۲۰۰۳ خرداد ۱۳۸۲